

Mèxic D.F. 12 de febrer del 1962 Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimats pares i Joan: hem rebut la carta en la qual ens aclareixen els darrers dubtes que ens quedaven. Comencem, doncs, les gestions necessàries per a realitzar els nostres propòsits...

Potser els tràmits oficials que em semblaven fins ara relativament fàcils, s'allargaran més i representaran més entrebancs, ja que la pugna entre Mèxic i els Estats Units pel cas de Cuba fa que tots els visats d'entrada i sortida del país se sotmetin a controls més rigorosos i, per tant, molt més lents. Em temo que passaran mesos, però després de vint-i-tres anys esperar una mica més serà suportable, si Déu ens segueix ajudant com fins ara.

No he parlat encara amb en González Porto, però el senyor Julio Sanz (el sots-gerent) va parlar-li del meu cas i l'amo li digué que jo no havia d'amoïnar-me, que de feina aquí no me'n faltaria; és clar que no sap, encara, el que jo vull plantejar-li de la meva possible solució a Barceloña, però bo és que mostri una disposició que em faciliti la conversa quan el moment arribi.

Respecte a l'apostament, pares estimats, no facin res fins que el

moment arribi, ja que seria prematura qualsevol gestió en aquest sentit. Penso que hi haurà temps per a tot.

Estem il·lusionadíssims i els nens no em deixen viure preguntant-me, a cada moment, si ja "faig els tràmits". No es preocupin gaire per la qüestió de Mèxic, que és més econòmica que de tipus polític; ja els vaig dir fa poc que els Estats Units no permeteran que hi hagi aquí agitacions, pel compte que els té, però "castiguen" econòmicament el país per no tenir-lo incondicionalment al seu servei. Finalment, crec que Mèxic s'haurà de doblegar i tot quedarà igual. Ja ho va dir Porfirí Díaz: "Pobre México! Tan lejos de Dios y tan cerca de Estados Unidos..."

Pel demés, la vida segueix aquí amb normalitat, amb la indiferència i la mandra característiques. Espero la pròxima arribada del senyor Ruiz Ponseti perquè m'expliqui com van les coses a Cuba i per a demanar-li que m'ajudi en la realització dels nostres plans. Encara que ell i el senyor González Porto no s'avénen gaire, aquest darrer el respecta i la seva intervenció en qualsevol assumpte és decisiva. De fet, la puixança d'UTEHA ha estat aconseguida sota l'encertada direcció del senyor Ruiz; llàstima que els anys no passen en va i l'home ha perdut una bona part de la seva empena i del seu entusiasme.

No m'estenc més per a no endarrerir el curs de la carta, ja que que ha de sortir avui mateix. Una abraçada fortíssima de tots nosaltres per a tots!

Pere